

La gent veritablement important

Fa quatre dies llegia al diari una entrevista amb Carl Djerassi, el pare de la píndola anticonceptiva. Parlo d'un home de 90 anys, amb un cognom que no he sentit pronunciar mai i a qui mai, que jo recordi, li havia vist la cara. A un científic o a un ginecòleg m'imagino que li deu ser tan familiar com ho és el Tito Vilanova per al qui es passa el dia parlant de futbol, però per al comú de la gent, aquest venerable senyor és un absolut desconegut. I no obstant això, el seu descobriment ha beneficiat milions de dones (i d'homes) d'arreu del món. Reflexionant sobre això, he pensat en tots els noms que en els últims anys han anat apareixent als obituaris i que m'han fet fer la mateixa consideració. Petits o grans genis del segle XX que amb les seves aportacions han salvat milers de vides o ens han millorat i ens han fet més còmode el dia a dia a milions de persones, i que es podrien passejar tranquil·lament per la Rambla sense que ningú s'acostés a saludar-los, a donar-los les gràcies o a demanar-los de fer-s'hi una foto.

En cito alguns que ens han deixat només en els últims quatre anys -o fa ben pocs dies-: Wilson Greatbatch, inventor del marcapassos (27.09.2011); Robert Edwards, inventor de la fertilització in vitro (10.04.2013); Tom Parry Jones, inventor de l'alcoholímetre (11.01.2013); David Warren, inventor de la caixa negra dels avions (19.07.2010); Joseph Woodland, inventor del codi de barres (09.12.2012); Roland Morena, inventor dels microxips que porten des de les targetes de crèdit fins a les targetes SIM dels telèfons mòbils (29.04.2012); Bill Moggridge, dissenyador de l'ordinador portàtil actual (08.09.2012); John Shepherd-Barron, inventor del caixer automàtic (15.05.2010), o Eugene Polley, inventor del comandament a distància (20.05.2012). La vida està plena d'injustícies flagrants sobre les quals mai no es parlarà prou, les provocades per les guerres, la fam, la marginació, els abusos..., però també n'hi ha d'altres com aquesta, que sense ser tan cruel clama igualment una reparació: és la que es comet amb tota la gent que ha fet coses importants de debò i que a la pràctica viu sense cap reconeixement, mentre donem importància als que menys mèrit tenen. Des dels que es fan coneguts fent el dropo a Gran Hermano fins als que surten als informatius parlant de dèficit democràtic i d'altres frases fetes, i es pensen que són qui sap què.